

විනය පිටකය

කථාගතයන් වහන්සේ ලොව පහළවීමත් සමග ධර්මානුධර්ම ප්‍රතිපතියෙහි නියැලෙන අනුගාමික පිරිසක් බිහිවූහ. ආයති සංවරය ඇතිකර ගනිමින් නිර්වාණාධිගමයට පත්වීම එම අනුගාමික ශ්‍රාවකයන් වහන්සේගේ එක ම අභිලාශය විය. එනිසා ම ඕවාදප්‍රාතිමෝක්‍ෂය සියලු හික්‍ෂු සංඝයාගේ පහසුව පිණිස ප්‍රමාණවත් විය. ආසවට්ඨානීය ධර්ම ශාසනය තුළ පහළවීමත් සමග විනය නීති පැණවීමේ අවශ්‍යතාව මතු විය. කෙලෙස් වැඩිමට හේතුවන කාරණා නම්,

- රතනඤ්ඤ මහත්තනා - පැවිදි වී බොහෝ කල් වන හික්‍ෂුන් බහුල වීම.
- වෙපුලල මහත්තනා - සංඝයා පිරිස වශයෙන් විශාල වීම.
- ලාභගග මහත්තනා - ලාභ ප්‍රයෝජන බහුල වීම.
- බාහුසව්ව මහත්තනා - බහුශ්‍රැතයන් වැඩිවීම.

යනාදියයි.

මෙබඳු කාරණා මුල්කොටගෙන භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විනය ශික්‍ෂාපද පැනවූහ. විනය ශික්‍ෂා පැණවීමේ පූර්ණ බලය ශාස්තෘන් වහන්සේ සතුවිය. එහෙත් විනය ශික්‍ෂා කඩවන විට අවශ්‍ය පිළියම් යෙදීම හික්‍ෂු සංඝයාගේ වගකීමක් ලෙස ද පිළිගැනේ. විනය නීති පැණවීමේ අපේක්ෂා දහයක් පාරාජිකා පාළියේ දැක්වේ.

- සංඝසුට්ඨුතාය - සංඝයාගේ යහපත් බව පිණිස
- සංඝඵාසුතාය - සංඝයාගේ පහසුව පිණිස
- දුමමංකුතං පුගලානං නිගග්භාය - දුස්සීල පුද්ගලයන්ට නිග්‍රහ පිණිස
- පෙසලානං භික්‍ෂුනං ඵාසුචිභාරාය - ශික්‍ෂාකාමී හික්‍ෂුන්ගේ පහසු විහරණය පිණිස
- දිට්ඨධම්මිකානං ආසවානං සංවරාය - මෙලොවදී පැවතිය හැකි ආශ්‍රවයන්ගේ සංවරය පිණිස
- සමපරායිකානං ආසවානං පටිසාකාය - පරලොව පැවැත්මට හේතුවන ආශ්‍රවයන් නැසීම පිණිස
- අප්පසන්නානං වා පසාදාය - නොපැහැදුන අයගේ පැහැදීම පිණිස
- පසන්නානං වා භියොගාභාවාය - පැහැදුන අයගේ වැඩි ප්‍රසාදය පිණිස
- සද්ධම්මට්ඨිකියා - සද්ධර්මයේ දිගුකාලීන පැවැත්ම පිණිස
- විනයානුගග්භාය - සාසනික ශික්ෂාවට අනුග්‍රහය පිණිස

හික්‍ෂුන් වහන්සේලොට නීති පණවා පීඩනයකට පත්කිරීම භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ අපේක්ෂාව නොවී ය. සංසාර දුක හැඳින සසුන්ගත වූ උන්වහන්සේලොට නිවැරදි ලෙසට ම නිවන කරා සම්පවීමට අවශ්‍ය ශික්‍ෂණය ලබාදීම විනය පැණවීමේ අපේක්ෂාව විය.

විනය යන්තෙහි සරල අර්ථය හික්මීම යි. මේ පිළිබඳ සමන්තපාසාදිකා විනය අටුවාව මෙසේ විවරණයක් සපය යි.

- විවිධවිෂය නයනතා - විනයනතො වෙව කායවාචානං
- විනයඤ්ඤි අයං - විනයො විනයොති අකඛාතො

නොයෙක් විශේෂ නය ක්‍රම ඇති බැවින් හා කය වචනය හික්මවන බැවින් විනයාර්ථ දන්වනුත් විසින් මේ විනය විනයැයි කියන ලදී.

මෙහිදී විශේෂ නය ලෙස දක්වා ඇත්තේ පාතිමොකඛ උද්දෙස, පාරාජිකා ආදී ආපත්තිස්කන්ධ හා මාතිකා විහංග ආදී කොටස් ය. කය, වචනය, සංවර වීම විනය යි. ශික්ෂාපද රැකීම ඉන් අදහස් කරයි. එහෙත් ශික්ෂාපද පැණවීමෙන් කය වචනය දෙක හික්මවීමට අමතරව හික්ෂු සංඝයාගේ යහපතත්, ශාසනයේ පැවැත්මත් බුදුසමයේ ජීවයත් අපේක්ෂා කර ඇති බව පැහැදිලි ය.

බුදුරජාණන් වහන්සේ විවිධ අවස්ථාවන්හි පණවන ලද විනයශික්ෂා විනය පිටකය ලෙස ප්‍රථම ධර්ම සංගායනාවේ දී ඒකරාශී කරගන්නා ලදී. විනය පිටකයේ නීතිමය අගය සැලකූ අවිධිකථාවාරීන් වහන්සේ,

- ආඥාවිධාන බහුලකොට ඇති බැවින් - ආණාදෙසනා
- අපරාධ චෝදනාවන්ට අනුරූපවන ලෙස දේශනා කර ඇති බැවින් - යථාපරාධ සාසන
- කය වචනය දෙකෙහි සමස්ත සංවරය සිදු කරන බැවින් - සංවරාසංවර කතා

යන තේරුම්වලින් එය හැඳින්වූහ.

මෙයින් සංවර විනය වශයෙන් වදාරා ඇති පැනවීම් සාසන බුන්මවරියාවෙහි මූලය වන බැවින් ශාසනික ප්‍රතිපත්ති පුරන හික්ෂුන් වහන්සේ විසින් විනය ගෞරවාදරයෙන් යුතුව ම ආරක්ෂා කළ යුතු වේ.

තථාගත සම්බුද්ධ පරිනිර්වාණයෙන් තෙමසක් ගතවූ විට ප්‍රථම ධර්ම සංගායනාව පවත්වන්නේ ශාසනභාරධාරී මහාකාශ්‍යප මහරහතන් වහන්සේගේ මූලිකත්වයෙනි. එහිදී විනයධාරීන් අතරින් අගතනතුරට පත් උපාලි මහරහතන් වහන්සේගෙන් විනය විමසන ලදී. උන්වහන්සේ බුදුරදුන් වදාළ විනය දේශනාවන් සියලු මහාසංඝයා ඉදිරියෙහි ප්‍රකාශ කළහ.

උභතො විහංග	බන්ධක	පරිවාර
1. පාරාජික පාලි 2. පාවිත්තිය පාලි	1. මහාවග්ග පාලි 2. චූල්ලවග්ග පාලි	1. පරිවාර පාලි

විනය පිටකය ග්‍රන්ථ පහක් යටතේ සංග්‍රහ වී ඇත. විනයධාරී උපාලි මහරහතන් වහන්සේගේ ශිෂ්‍යානුශිෂ්‍ය පරපුර විසින් විනය පිටකය ආරක්ෂා කිරීමේ භාරදූර කාර්යය සිදුකරන ලදී.

විනය පිටකය තුළ ඒ ඒ පුද්ගලයන් විසින් කරන ලද වැරදිවල ප්‍රමාණයට කරන ලද අනුශාසනා අන්තර්ගත වේ. වරදක් ඇති තැන පමණක් විනය පැණවීමක් දක්නට

ලැබෙයි. නිවැරද්දෙනි විනය පැණවීම් නැත. වරක් සැරියුත් මහරහතන් වහන්සේ විනය පණවන ලෙස බුදුරජාණන් වහන්සේගෙන් ඉල්ලා සිටි අවස්ථාවේ දී ඒ සඳහා සුදුසු කාලය තමන් වහන්සේ දන්නා බව දේශනා කොට වදාලේ මේ හේතුව නිසා ය. ඒ නිසා සෑම විනය ප්‍රඥප්තියක් ම සනිදාන ය. හේතුවක් නැතිව පැණවූ කිසිදු විනය ප්‍රඥප්තියක් නොමැත. මෙය විනය පිටකයෙහි සුවිශේෂ අන්‍යාය ලක්ෂණයකි.

විනය පිටකයේ අන්තර්ගතය

1. පාරාජිකා පාළිය - හික්ඛු විභංගයේ සතර පාරාජිකා, තෙලෙස් සංසාදිසේස, අනියත දෙක, තිංස නිස්සග්ගිය පාවිත්තිය යන ශික්ෂාපද
2. පාවිත්තිය පාළිය - හික්ඛු විභංගයෙහි දෙඅනුවක් පාවිත්තිය, සතර පාටිදෙසනීය, සේඛ්‍යා පන්සැත්තැව, සප්ත අධිකරණ සමථ හා හික්ඛුණි විභංගයෙහි සියලු ශික්ෂාපද
3. මහා වග්ගපාළි - මහාකඛ්ඤක ආදී කොට ඇති බ්‍යක දහයකි
  1. මහාකඛ්ඤක - පැවිදි කිරීම පිළිබඳ නීතිරීති.
  2. උපොසථකඛ්ඤක - උපොසථ කර්ම, පාමොක් උදෙසීම පිළිබඳ නීති රීති
  3. වසුසුපනායිකඛ්ඤක - වස් ඵලඹීම පිළිබඳ නීති රීති
  4. පචාරණකඛ්ඤක - වස් පචාරණ කටයුතු පිළිබඳ නීති රීති
  5. වමමකඛ්ඤක - පිරිකර, ආරාමික භාණ්ඩ පරිහරණය පිළිබඳ නීති රීති
  6. හෙසජ්ජකඛ්ඤක - බෙහෙත් වර්ග භාවිතාව පිළිබඳ නීති රීති
  7. කඨිනකඛ්ඤක - කඨිනය පිළිබඳ නීති
  8. විචරකඛ්ඤක - සිවුරු පිළිබඳ නීති රීති
  9. වමෙපය්‍යකඛ්ඤක - සංඝකර්ම කරන විධි
  10. කොසමබ්බකඛ්ඤක - සංඝභේදවලදී අනුගමනය කළ යුතු අධිකරණ ක්‍රම
4. මුල්ලවග්ග පාළි - විනය බ්‍යක දහය, පඤ්ච සතිකකඛ්ඤකය හා සත්ත සතිකකඛ්ඤකය
  1. කමමකඛ්ඤක - හික්ෂුන් සඳහා පනවන ලද දඬුවම්
  2. පාරිවාසකඛ්ඤක - පිරිවෙස් පිරීම, වත් මානත් අබ්භාන කර්ම කිරීම
  3. සමුච්චයකඛ්ඤක - සංසාදිසෙස ආපත්තිවලින් නැගී සිටීමට වත් මානත් අබ්භාන කර්මය කළයුතු සැටි
  4. සමථකඛ්ඤක - අධිකරණ සමථ විධි
  5. බුද්දකච්ඡුකඛ්ඤක - යාමී, ඊමී, හැදීම්, පෙරවීම් පිළිබඳ විනය පැනවීම
  6. සෙනාසනකඛ්ඤක - සෙනසුන් පිළිබඳ පැනවීම
  7. සංඝභෙදකඛ්ඤක - සංඝයා භේද කිරීම පිළිබඳ කරුණු
  8. වතතකඛ්ඤක - හික්ෂුන්ගේ වත් පිළිවෙත්
  9. පාතිමොක්ඛ්ඤක - පාමොක් උදෙසීම පිළිබඳ කරුණු
  10. හික්ඛුණිකඛ්ඤක - හික්ඛුණින් පිළිබඳ කරුණු
  11. පඤ්චසතිකකඛ්ඤක - ප්‍රථම සංගීතිය පිළිබඳ වාර්තාව
  12. සත්තසතිකකඛ්ඤක - දෙවැනි සංගීතිය පිළිබඳ වාර්තාව

මේ බැරකවල දැක්වෙන්නේ උභතො විභංගයෙහි මෙන් වැලකිය යුතු කරුණු ඇතුළත් ශික්ෂාවන් නොව හික්ෂ සමූහයාගේ මනා පැවැත්ම හා ජීවත් විය යුතු ආකාරය පිළිබඳ ව ය.

5. පරිවාර පාළි - පරිවාර දහසයක් ඇතුළත් වේ. (සොළොස පරිවාර) උභතො විභංග හා බැරකවල එන කරුණු සංක්ෂිප්ත කොට දැක්වීමක් පරිවාරයෙන් කෙරී ඇත.

මේ අනුව විනය පිටකය අන්තර්ගත විෂයය අනුව උභතොවිභංග බැරක හා පරිවාර යනුවෙන් කොටස් තුනක් වශයෙන් ද පාරාජික පාළි පාවිත්තිය පාළි, මහාවග්ග පාළි, චූල්ලවග්ග පාළි, පරිවාර පාළි යනුවෙන් ග්‍රන්ථ පහක් වශයෙන් ද සංග්‍රහ වී ඇත.

හික්ෂුන්ගේ පිරිහීම, ඔවුන් දහමින් ඇත්වීමක් අනුව විටින් විට ශික්ෂා පද පණවන ලදින් විනය නීති බහුල විය. ඒ අනුව හික්ෂු සංඝයාගේ යහපත ම සලකා විනය නීති පණවා ඇති බව පැහැදිලිව පෙනේ. යම් විනය නීතියක් හික්ෂු සංඝයාගේ නිදහස්, පහසු පැවැත්මට අවහිරයක් වූ විට, පිළිපැදීමට අපහසු බව පෙනී ගිය විට බුදුරජාණන් වහන්සේ ඒවා සුදුසු පරිදි සංශෝධනය කළ සේක. නො එසේ නම් අහෝසි කළහ. කිසියම් කුල පුත්‍රයෙක් සසුනට පිවිසෙන්නේ ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතු ව ශාසන බ්‍රහ්මචරියාවෙහි නියැලී සංසාර දුක නිම කර ගැනීම උදෙසා ය. ඒ නිසා ම හික්ෂුන් වහන්සේලාගේ ආයති සංවරය අවශ්‍ය ම අංගයක් වූ බැවින් විනය නීති මගින් එම අවශ්‍යතාව සම්පූර්ණ කර ඇත. සමාජයක් වශයෙන් හික්ෂුන් වහන්සේගේ සාමූහික සහජීවනය පිණිස මග පෙන්වීම විනයෙහි අනෙක් අරමුණයි. හික්ෂු සංඝයාගේ සමගිය සැපයකි. උන්වහන්සේලා එකිනෙකා කෙරෙහි ප්‍රියශීලීව අන්‍යෝන්‍ය විශ්වාසය ඇතිව සමානාත්මතාවෙන් යුතුව එකිනෙකා නොඉක්මවා ක්‍රියා කරනු දැකීම බුදුරජාණන් වහන්සේගේ අපේක්ෂාවක් විය. එම අපේක්ෂා විනය මගින් සම්පූර්ණ කර ඇති බව පැහැදිලිය. විනය ශාසනයෙහි ආයුෂය බවට පත්වන්නේ එබැවිනි. සියලු හික්ෂුන් වහන්සේ මේ පිළිබඳ නිසි අවබෝධයෙන් යුතු ව විනය ගරුක ව ක්‍රියාකරන්නේ නම් එය සමස්ත ශාසනයේ දිගුකාලීන පැවැත්මට හේතුවක් වනු ඇත.

අභ්‍යාස

01. විනය යනු කුමක්දැයි නිර්වචනයක් සපයන්න.
02. විනය පිටකයේ ක්‍රම විකාශය සාකච්ඡා කරන්න.
03. "විනය සම්බුදුසසුනේ ආයුෂයි" පුවත්පතකට ලිපියක් සම්පාදනය කරන්න.